Chléb náš vezdejší dej nám dnes

Původ materiálu
Světlana Greplová
Pořadí v lekci
16

Téma

Máme prosit o to, co potřebujeme k životu. A být si jisti, že Otec ví, co potřebujeme a dá nám právě to. Neprosíme však jenom pro sebe, ale také pro druhé, o Boží dary se máme dělit.

Cíle

- Dítě si uvědomí: Dostávám spoustu věcí. Mám o ně poprosit a za ně poděkovat. A rozdělit se.
- Děti uslyší: Bůh nám dává, co potřebujeme k životu. Smím s důvěrou prosit a dělit se s ostatními.
- Děti se přesvědčí: Boha mohu prosit i o „přízemní“ věci a důvěřovat mu, že nám dá, co skutečně potřebujeme. Ale nemám si to sobecky nechávat pro sebe.

Pro učitele

Poznámky k prosbě

Chléb náš vezdejší. To je snad jediná prosba, která, myslím, v našich modlitbách nechybí ani jeden den. Vědomí závislosti na Bohu, který nám dává, co potřebujeme, nám není cizí.
A vědomí vděčnosti za darovaný dnešní chléb bývá v evangelických rodinách hluboce zakořeněné. Nebo snad už ne? Myslím, že dokonce modlitba před jídlem často bývá jediným společným projevem naší víry, našeho křesťanství. A je to velmi cenný křesťanský zvyk! Není tedy nošením dříví do lesa se touto prosbou zabývat? A přece se mnoha lidem zdá nepatřičné, aby něco tak všedního, nízkého a přízemního stálo uprostřed modlitby Páně. Mnozí vykladači, dokonce už i ti první, kterým říkáme církevní otcové, proto pojem chléb v této prosbě zduchovňovali — domnívali se, že Ježíš poukazuje na neviditelný chléb, tedy Boží slovo, nebo na svátostný chléb při Večeři Páně.

Co mají skutečně na mysli bibličtí pisatelé pod pojmem chléb? V Bibli se mluví o chlebu hned v několika významech. A pátrání po tom správném je hotová detektivka.

1. Chléb je základní pokrm z obilného zrna, který se peče, láme a jí, aby se ukojil hlad. Chléb, nad nímž se vzdávají díky a kolem něhož se vytváří společenství. (Viz Ježíšovo stolování s hříšníky, nemožnost Josefova stolování s bratry před smířením.)
2. Chleba je i pokrm v obecném smyslu, nezbytná obživa člověka. Chleba, o kterém apoštol Pavel píše abychom pokojně pracujíce, svůj chléb jedli (2 Tes.3,12 Kral.) a tedy nežili na úkor někoho jiného. Podle reformátorů je chléb symbolem všeho, co je nutné k zachování života. Luther mezi ně řadí jídlo, pití, oblek, obuv, dům, dvůr a pole (práce), zbožnou a dobrou manželku, dobré zdraví a čest, zbožné služebnictvo (podřízení), zbožné a věrné panstvo (a nadřízení), dobrou vládu atd.
3. Ale Bible zná i chléb jako symbol nebeské hostiny: „Blaze tomu, kdo bude jíst chléb v království Božím.“ (L 14,15) A v Janově evangeliu je ztotožněn s chlebem Ježíš sám: „Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z toho chleba, živ bude na věky. A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa.“ (J 6,51) pak se jedná o zachování těla i duše. To vedlo Kralické k tomu, že Lutherův výčet věcí nutných k zachování života rozšířili o „čisté Boží slovo, věrné kazatele, svátosti zřízené Kristem“.

Pomoci by nám mohlo další slovo přeložené jako **vezdejší**, ale nepomůže. Toto slovo totiž nenajdeme nikde jinde v Bibli. Dokonce ani nikde v řecké literatuře. Ale jak ho tedy přeložit? S odkazem na jistý aramejský text se často překládá zítřejší. „Náš zítřejší chléb dej nám dnes.“ A myslí se zítřek v přeneseném smyslu — poslední den. Pak se jedná o nebeský chléb, pokrm hostiny v Božím království, kterou předjímá Večeře Páně. To je ono zduchovňování chleba u církevních otců. A úplně mimo to není. Později se objevil v Egyptě papyrus — není to prý také úplně jednoznačné — kde je naše slovo použito ve smyslu denní dávky, která má být zúčtována, tedy množství. Pak to znamená, že prosíme o denní příděl chleba, o denní příděl věcí potřebných k zachování života. Biblický svědek ví o nebezpečí přebytku i nedostatku: „.nedávej mi chudobu ani bohatství! Opatřuj mě chlebem podle mé potřeby, tak abych přesycen neselhal a neřekl: „Kdo je Hospodin?“ ani abych z chudoby nekradl a nezneuctil jméno svého Boha.“ (Př 30,8–9) Prosíme tedy o nutné věci pro dnešek, nikoli o přepych nebo o zajištění celé budoucnosti. „Chléb, který potřebujeme, dej nám dnes“, dalo by se přeložit. Bůh nám nedá příliš mnoho. Dává právě tolik, kolik potřebujeme, stejně jako izraelskému lidu na poušti. Toto pojetí potvrzuje i poslední slovo prosby — **dnes**. „Chléb, který potřebujeme, dej nám dnes.“ Je to chléb pro dnešek. Nutné věci pro dnešek. Ne zajištění celé budoucnosti. S důvěrou smíme složit starosti do Božích rukou.

Otec ví, co potřebujeme. Můžeme si být jisti, když ho prosíme chléb náš vezdejší dej, že nám dá. Bůh nás nenechá bez pomoci, jako nenechal bez pomoci izraelský lid na poušti. Ano, máme svůj chléb dobývat ze země. Je to plod naší práce. Ale zároveň je to Boží dar. Bůh nám dal ruce a mozek. Dal nám zemi, kterou máme obdělávat a střežit. Máme povinnost pracovat, ale nemusíme mít strach z budoucnosti. Bůh nám dá.

Ale právě nám! „Chléb náš vezdejší dej **nám** dnes.“ Ten chléb je náš, Bůh jej dává nám. Neprosíme jenom pro sebe — prosíme, aby Bůh dal chléb všem svým dětem po celé zemi. To nás zavazuje k solidaritě s potřebami a utrpením všech lidí, je to volání k spravedlnosti. Ten chléb si máme dělit. Jako izraelský lid na poušti. Rozdělovali si navzájem to, co kdo nasbíral. První křesťané pochopili, že jejich víra se má projevit právě v zaopatření chudých, např. vdov. Velmi brzy byla ustanovena služba diakonů. Jeden z prvních úřadů byl strážný úřad chleba. Jedna z nejpůvodnějších struktur církve měla dělit a rozdávat denní chléb! Bůh na ty, kdo ve světě hladoví nezapomněl. Dává jim jako pomoc nás. „Pane, dej těm, kdo mají hlad, chléb; a nám, kdo chléb máme, dej hlad po spravedlnosti.“ (Latinskoamerická modlitba) Nás posílá sytit hladové. O darovaný chléb se máme dělit.

Poznámky k příběhu

Můžeme si být jisti, že Otec ví, co potřebujeme, a když ho prosíme, že nám dá právě to. Nedá nám příliš mnoho, ale ani nás nenechá bez pomoci. O to, co potřebujeme k životu, však neprosíme jenom pro sebe, ale také pro druhé. Nás dává Bůh jako pomoc těm, kdo mají hlad. Příběh o seslání many izraelskému lidu na poušti ukazuje právě tyto skutečnosti: **Bůh je nenechal bez pomoci, dává právě tolik, kolik potřebují a rozdělují si navzájem to, co nasbírali.**

Ve vyprávění zdůrazňuji tyto tři věci. Nezabývám se proto ani zeměpisnými ani přírodopisnými detaily, i když to příběh umožňuje, nabízí. Při vyprávění používám smyšlenou izraelskou rodinu se dvěma dětmi (7 a 9 let), nápad včetně obrázků jsem převzala z The SALT programme 8 to 10+ January–March.

Úskalí prosby

Tato prosba **nemá našim modlitbám dominovat**, ani v nich **nemá chybět**. Pokud jsme na zemi, nemáme se stydět prosit Otce o dary k tělesnému životu. Ten, který nás stvořil, nás chce i zachovat a ochránit. Vyjadřujeme tím závislost na Bohu. Bůh si přeje, abychom ho obtěžovali i takovými „maličkostmi“. Ale má přijít na řadu až po prosbách za zjevení svatosti Božího jména, příchod Jeho království a prosazení Jeho vůle.

Otec ví, co potřebujeme. Můžeme si být jisti, když ho prosíme, že nám dá právě to, co potřebujeme k životu. A my **nemusíme spekulovat**, **co všechno k tomu patří a co už ne**. Co je potřebné a co už je „nadstandard“. Máme si však uvědomit, že jde o víc než jen o pečivo.

Nesmíme však zapomínat, že **neprosíme o chléb** jenom pro sebe, ale **také pro druhé**. Nás dává Bůh jako pomoc těm, kdo mají skutečný hlad. Nás posílá sytit hladové. O darovaný chléb se máme dělit. I tato prosba je zároveň **přímluvnou modlitbou**.

Odkazy

Literatura

- Lochman, J. M.: Otče náš. Praha: Kalich, 1993. s. 74–92.
- Stott, John: Rok s Biblí. Praha: Biblion o. s., 2011.
- Bonhoeffer, Dietrich: Následování. Praha: Kalich, 1962. s. 107.
- Vetter, Jaroslav: Petr a Jana. Praha: SR ČCE, 1981.
- Učíme se spolu. 2. ročník, sešit 4. Praha: Biblická jednota, 1994.
- Učíme se spolu. 4. ročník, sešit 1. Praha: Biblická jednota, 1996.
- The SALT programme 8 to 10+. January–March 1996. Scripture Union, 1995. s. 3. (Pracovní sešit.)
- The SALT programme 11 to 13+. January–March 1996. Scripture Union, 1995.

Internet, pracovní listy:

- http://goo.gl/EXg91v — zpracování Ex 15,22–16,34 (v němčině);
- http://goo.gl/Q4mCgH — „Chléb náš…“ na webu katecheze;
- příběhy žen z etiopského programu Diakonie ČCE

Pro děti

Pro předškolní děti

Před začátkem nachystejte „svačinku“ — chleba nebo několik jablek atp. (žádné bonbóny, sladkosti — něco potřebného, zdravého).

Co jste dělali v noci? Spali. Kde? Máte svoji postel — to je báječné!

Jak jste hezky oblečení! Nikdo z vás nepřišel nahý! To a ještě víc dostáváme každý den. Od koho? zazpívejte písničku Vše dobré co máme.

Nakreslíme, co všecko dostáváme k životu na papír kolem textu prosby.

Můžeme dětem „napovědět“ — věci potřebné k životu dát do krabice se zakrytým otvorem a nechat děti hmatem je poznávat.

Já tu pro vás také něco mám. Svačinku. Ale co musíte udělat, abyste ji dostali? Že by říct kouzelné slovíčko? *(Kdo poprosí, dostane.)* Maminka také ví, co potřebujete, a chce vám to dát, a přece čeká, že popotřebujete, a chce vám to dát, a přece čeká, že poprosíte. Pán Bůh ví, co

potřebujeme. Chce nám to dát, ale my máme poprosit. Pán Ježíš nás učí prosit: „Chléb náš vezdejší dej nám dnes.“ (Mt 6,11–Kral.) Naučíme se to. Máte to také napsané na svém výkresu. Doma vám to tatínek nebo maminka může znovu přečíst.

Dostalo se na všechny? Rozdělili jste se? *(Pokud ano, pochválit, pokud ne, povzbudit je k tomu.)* Co nám Pán Bůh dává, je pro nás pro všecky.

Mám ještě jednu otázku: Už jsi dnes Bohu poděkoval? Tu otázku vás naučím zpívat: *(„Už jsi dnes Bohu poděkoval?“ ze zpěvníčku „Ať jsi velký nebo malý“, písnička č. 241) — líbí se mi, že k písničce existuje i obrázková verze „textu“ pro předškoláky.)*

Pán Bůh ví, co potřebujeme. Chce nám to dát, ale my máme poprosit. A rozdělit se. A poděkovat. A prosit i za druhé. Připojte modlitbu, zazpívejte Pane Bože, prosíme Tě.

Pomůcky — „svačinka“, o kterou se dá dělit — chleba nebo několik jablek atp.; listy papíru s textem prosby uprostřed; pastelky, voskovky, případně krabice s látkou překrytým otvorem z boční strany s věcmi potřebnými k životu.

Pro mladší děti

Máte hlad? Dívejte, mně se to rozsypalo! *(„Nenápadně“ rozsypte například na ubrus prostřený na zemi extrudovanou pšenici s medem — mana chutnala jako medový koláček, příp. burizony, popcorn atp.)* Pomůžete mi to posbírat? *(Dejte dětem misky nebo skleničky, hrnky.)* Díky, zatím to nechte, teď vám budu vyprávět o někom, kdo měl rozhodně mnohem větší, ale mnohem větší hlad než vy. Poznáte, o kom to je?

„To je hrozné! Já mám tak strašný hlad! Mám pocit, jako bych už nejmíň týden nic nejedl!“ „Buď zticha, Joeli, všichni máme hlad. Ale jak vidíš, není tu vůbec nic k jídlu. Jó, to v Egyptě! Tam jsme měli hrnce plné masa! Ale tady, na poušti? Proč jste nás sem vůbec vodili? Abychom tu umřeli hladem?“ Tak, a možná ještě hůř reptali Izraelci. Takovými, a možná ještě horšími výčitkami zahrnovali Mojžíše a Árona. Zapomněli, že v Egyptě otročili faraonovi. Zapomněli, že volali k Hospodinu, aby je vysvobodil. Zapomněli, jak mocně Bůh přesvědčoval faraona, aby je propustil. Zapomněli, jak je Bůh provedl mořem, a jak zpívali o Hospodinově velikém vítězství. Izraelci reptali. Kolem sebe viděli jen a jen poušť. Zapomněli, že Bůh nám dává, co potřebujeme. A Bůh jejich reptání slyšel. Vlastně by se měl zlobit! Ale On slíbil Mojžíšovi: „Abyste viděli, že já jsem váš Bůh, dám vám maso i chleba.“ A Mojžíš s Áronem vyřizovali Izraelcům: „Večer poznáte, že to ne my, ale Bůh sám vás dovedl z Egypta sem. A ráno uvidíte, jak je úžasný. Večer vám dá k jídlu maso a ráno chleba. Přestože vy jenom brblete a remcáte.“

Joel ještě pořád seděl a hladil si svoje hladové břicho, když přišel večer. „Podívejte, tatínek! A co to nese? Křepelku!“ Celé hejno křepelek se totiž sneslo na tábor. To bylo radosti! To byla

skvělá večeře! Po dlouhé době maso. To si pochutnali! A co teprve ráno! Všichni běhají a sbírají cosi jemně šupinatého. „Co to je? Co to je?“ ptali se jeden přes druhého. „Je to tak dobré, chutná to jako medový koláček!“ „Mana, chléb, který vám dal Bůh,“ říká Mojžíš. Teď doopravdy Izraelci vidí — Bůh nám dává, co potřebujeme.

„Nasbírejte si, kolik potřebujete dnes k jídlu!“ přikázal jim Mojžíš. Všichni se pustili do sbírání. Lydie s Joelem se předbíhali, kdo nasbírá víc. Nasbírali spoustu many! Ale sousedi z vedlejšího stanu, ti tolik neměli. A tak se všichni spolu hezky rozdělili. Teď měli všichni tak akorát. Teď věděli, Bůh nám dává, co potřebujeme. Ale právě nám všem dohromady. A my se musíme naučit se spolu dělit. Aby jeden netrpěl hlady a druhý jídlo nevyhazoval. Jak se jim ten den krásně usínalo!

Ale ráno! „Lydie, co to máš pod postelí! Vždyť to tak strašně páchne! Copak jsme ti neříkali, že si máš vzít jenom tolik, co sníš? Copak nevíš, že Mojžíš přikázal: ’Nic nenecháte do rána’!? Běž to hned vyhodit!“ A tak Lydie zahanbeně vzala svoji misku s manou plnou červů. Ano, Bůh nám dává, co potřebujeme, ale právě jenom tolik, co potřebujeme, ne víc, ne do zásoby. Chce, abychom mu každý den znovu důvěřovali. A venku bylo tolik krásné, čerstvé many! Lydie se rychle přidala k ostatním, kteří už sbírali. A tak si už šestý den pochutnávali na maně.

Ale dnes dostali zvláštní příkaz: Nasbírejte dvakrát tolik, než obvykle! Copak to do rána nezčervaví? Joel k tomu rozhodně neměl důvěru. V duchu před sebou viděl Lydiinu páchnoucí misku plnou červů to první ráno poté, co začali manu sbírat. Brrr! A tak se nazítří ráno tiše vytratil ven, aby ho nikdo neviděl. Ale ať hledal, jak hledal, nic nenašel. „Joeli, kde jsi? Snídaně je hotová!“ Snídaně? Ono to vážně nezčervavělo? Ne, vždyť to přikázal Bůh sám! Bůh nám dává, co potřebujeme, také čas k odpočinku. Dnes nám dává zvláštní den, nemusíme jít sbírat manu, ale můžeme mu děkovat. A tak Izraelci celý den odpočívali a chválili Boha. Děkovali mu, vždyť Bůh nám dává, co potřebujeme. A my ho smíme každý den s důvěrou prosit: „Chléb náš vezdejší dej nám dnes.“ (Mt 6,11–Kral.)

Čtení — Ex 16, 1–3.11–31. (Doporučuji číst biblický příběh až po vyprávění, děti ho lépe vnímají.)

Co potřebujeme k životu? Můžete to napsat či nakreslit kolem biblického textu k zapamatování: „Váš Otec ví, co potřebujete.“, každý na svůj list nebo společně vytvořit plakátek. Každý něco nakreslí a pak obrázky nalepte kolem verše — dejte pozor, aby na všech kresbách nebylo to samé. Případně můžete místo kreslení obrázky vystříhat z časopisů. Probírejte s dětmi, co mají na obrázcích, mezitím několikrát znovu **zopakujte verš**.

Ale jsou i věci, které by nám mohly uškodit. Ty nám Pán Bůh nedá. Smíme a máme prosit o všecko, co potřebujeme. A důvěřovat Pánu Bohu, že nám dá to, co je pro nás dobré. Mezitím

několikrát znovu zopakujte verš.

A také máme důvěřovat, že nám zbude dost, když se budeme dělit s ostatními. Podělte se teď o to, co jste nasbírali. Během jídla si můžeme povídat o tom, s kým se můžeme dělit o Boží dary, např. o práci Diakonie v Africe.

Pomůcky — extrudovaná pšenice s medem, příp. burizony nebo popcorn; misky, skleničky nebo hrnky; obrázky k příběhu (vytištěné nebo k promítání); listy papíru s veršem uprostřed (pro každého nebo jeden velký); pastelky, voskovky.; příp. časopisy, nůžky; materiály o práci Diakonie v Africe (obrázky, texty).

Pro starší děti

Za co prosíme, když se modlíme „Chléb náš vezdejší dej nám dnes“ (Mt 6,11–Kral.)? Co říká o chlebu Bible:

- chléb je základní pokrm z obilného zrna, který se peče, láme a jí, aby člověk ukojil hlad, aby se posilnil (Gn 18,5–6);
- chléb je pokrm, nad nímž se vzdávají díky a kolem něhož se vytváří společenství (Ježíšovo stolování s hříšníky [L 14,1], nemožnost Josefova stolování s bratry před smířením [Gn 43,32].);
- chléb je pokrm v obecném smyslu, nezbytná obživa člověka (2 Tes. 3,12 Kral.);
- chléb je symbol nebeské hostiny (Lk 14,15);
- chléb je Ježíš sám (Jan 6,51).

Přidělte odkazy na správné řádky nebo verše jen společně projděte.

Závěr: chleba = vše, co potřebujeme k životu, k zachování těla i duše.

Co potřebujeme k životu? (K zachování těla i duše.)

Každý řekne, co ho napadne, zapište to. Svůj seznam porovnejte se seznamem z Lutherova Malého katechismu a Bratrského katechismu, máte--li je k dispozici na faře.

Luther mezi věci nutné k zachování života řadí: „jídlo, pití, oděv, obuv, dům, dvůr a pole (práce), zbožnou a dobrou manželku, dobré zdraví a čest, zbožné služebnictvo (podřízení), zbožné a věrné panstvo (nadřízení), dobrou vládu atd.“

Kraličtí Lutherův výčet rozšířili o „čisté Boží slovo, věrné kazatele, svátosti zřízené Kristem“.

A co jsou věci zbytné, které někdy můžeme dostat a jindy nemusíme?

A které věci nám nebo druhým škodí tak, že za ně ani nemáme prosit?

Co říká o chlebu Ex 16, 1–3. 11–31?

Kde se vzal?

Co s ním museli dělat? (Žádní pečení holubi do úst, museli i pracovat.)

Kolik si ho měli vzít?

Co měli dělat navzájem?

Co se stalo s tím, co si nahamtili do zásoby? (Kdo se chtěl zabezpečit na zítřek, zůstal nejdéle o hladu; chamtivost páchne.)

Co měli dělat sedmého dne? (Přestat pracovat, děkovat — i to patří k tomu, co potřebujeme k životu. Nemáte--li to v seznamu, můžete to dopsat. Přesto někteří pracují, ale bez úspěchu — až tady se Mojžíš rozčílí — důvěřovat Bohu, že vděčností a poslušností o nic nepřijdeme.)

Hra o důvěře (převzato z „The SALT programme 11 to 13+“, January–March 1996)

Ukažte čokoládové tyčinky a kousky mýdla maximálně třem dobrovolníkům. Poté jim zavažte oči, můžete je zatočit. Slibte, že jim vážně dáte k jídlu jen tyčinky. Musí si chytit nos, aby nic necítili, a nechat se od vás krmit. Jen málokdo vám bude důvěřovat, že jim opravdu nedáte mýdlo! Ale ať vám věří, nebo ne, vy buďte důvěryhodní. Slíbili jste jim tyčinku a to jste dodrželi. Stejným způsobem jedná Bůh s námi.

Je horší přebytek, nebo nedostatek? (Př 30,8–9)

Neplýtváme Božími dary?

Jak se můžeme s druhými dělit o náš chléb? Tedy ne můj, ne tvůj, ale náš! Kdo je zahrnut do tohoto my?

Jaký byl první „úřad“ v církvi? (Sk 6,3)

(Připomeňte např. práci Diakonie v Africe.)

Ujištění — Bůh má moc zahrnout vás všemi dary své milosti, abyste vždycky měli dostatek všeho, co potřebujete, a ještě vám přebývalo pro každé dobré dílo. Vším způsobem budete obohacováni, abyste mohli být velkoryse štědří; tak povzbudíme mnohé, aby vzdávali díky Bohu. (2 Kor 9,8.11)

Pomůcky — papír, tužky, Lutherův Malý katechismus, Bratrský katechismus, materiály o práci Diakonie v Africe (obrázky, texty).

Přesah

Mají všichni, co potřebují? Krásný příklad toho, jak se účelně dělit s chudými, kteří to potřebují, je práce Diakonie. Vyprávějte dětem některý z konkrétních životních příběhů. Pomáhat má smysl! Můžete přispět na jeden z projektů. Ale nezapomeňte se za ně (i jiné) také modlit!

Neplýtváme Božími dary? Obrázek z Učíme se spolu roč.2, sešit 4, str. 10. Pexeso z Učíme se spolu roč.4, sešit 1. Můžete si ho doma vystříhat a zahrát si ho třeba i s rodiči.

Liturgie

Rituál

Učitel: Přicházíme k tobě, Otče (Bože)

Děti: Neboť Tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen.

Biblický text k zapamatování

Váš Otec ví, co potřebujete. (Mt 6,8)

Modlitba

V modlitbě shrňte náměty, co potřebujeme k životu a s kým bychom se měli rozdělit. Děti pokaždé společně připojí: *Chléb náš vezdejší dej nám dnes*:

Otče, potřebujeme… *(viz plakát, pracovní list)*, chléb náš vezdejší dej nám dnes. Otče, potřebujeme… *(další věc ze seznamu)*, chléb náš vezdejší dej nám dnes. Otče, myslíme na… *(sirotky v Africe)*, chléb náš vezdejší dej nám dnes“. Otče, myslíme na…, chléb náš vezdejší dej nám dnes.

Okénko do bohoslužeb

Ukážeme logo Diakonie.

Víte, co je to za znak? Víte, co znamená česky slovo *diakonie*? Služba. Víte v okolí o nějakém středisku diakonie nebo máte s nějakým zkušenosti? Nebo s jinou podobnou organizací, která slouží, resp. zprostředkovává službu těm, kdo ji potřebují?

Děti v nedělní škole teď na pokračování mluví o modlitbě Páně, dnes dojdou k prosbě, která úzce souvisí se službou druhým. Víte, která je to prosba? Chléb náš vezdejší dej nám dnes.

Prosíme o chléb nejen pro sebe, ale i pro jiné potřebné. Součástí prosby je připravenost a ochota pomoci těm, kdo jsou v nouzi. Nejen v nouzi chleba.

Nebo:

Hodně rychle odříkejte (zadrmolte) nějakou modlitbu nebo píseň před jídlem.

Připomíná vám to něco? Modlíme se doma před jídlem? I o tom si budou děti dnes povídat v nedělní škole. S kterou prosbou modlitby Páně by to mohlo souviset?

Odkaz na pracovní list
6/1 Chléb vezdejší dej nám dnes - Mana na poušti
6/2 Chléb vezdejší dej nám dnes - Nasycení pěti tisíců
Odkaz na píseň
Pane Bože, budiž chvála od nás křesťanů vzdávána
Ó požehnej nám, Pane, požehnej z výsosti
Svaté Boží požehnání buď nyní i vždy nad námi
Vše dobré, co máme (BTS19)
Pane Bože, prosíme tě (BTS32)
Cílová skupina
Starší školní
Školní
Předškolní
Mladší školní
Katechetické cykly
Desatero – Modlitba Páně – Krédo
Téma
Modlitba Páně
Biblický odkaz (kat)
Matouš 6,11
Exodus 16,1–31